

مجمع الجزایر خوش تیپ‌ها یا بازار گرمی با نام‌های خارجی؟

روزنوشت‌های یک روزنامه‌نگار
احسان محمدی

اسفند ۱۳۹۲ وقتی تیم ملی ایران در راه جام جهانی برزیل در اولین دیدار تدارکاتی مقابل گینه شکست خورد، موجی از حمله‌ها به سمت دروازه‌بان موبور تیم ملی شکل گرفت. در فیسبوک عده‌ای به صفحه دانیل داوری حمله کردند و گفتند که رحمتی سرورته! دروازه‌بانی تیم ملی حق رحمان احمدیه و... از ذکر فحش‌ها و توهین‌های رکیک معذورم!

داوری داشت در آلمان بازی می‌کرد که کی‌روش در راستای سیاست جذب بازیکنان دورگه، او را دعوت کرد. مهم‌ترین تصویری که از او در ذهن‌ها باقی‌مانده است حضورش در برنامه نود بود. انگلیسی حرف زد. دایره لغات فارسی‌اش از «سلام، خوبی، خداحافظ» فراتر نمی‌رفت. در جام جهانی همراه تیم ملی بود اما روی نیمکت نشست و بعد از گل مسی در دیدار مقابل آرژانتین همراه بارحمان احمدی، علیرضا حقیقی را در آغوش گرفتند و به او دل‌داری دادند.

داوری بعد از این حضور در جام جهانی چنان از صحنه اول فوتبال حذف شد که انگار هرگز فوتبال بازی نکرده است. چهره‌هایی مثل امیر شاپورزاده، رضا قوچان‌نژاد، اشکان دژآگه، مهرداد بیت‌آشور، امید نظری، آریا جسون هاسه‌گاوا، ویلیام سیروس آتشکده و... دیگر بازیکنانی بودند که از سوی کی‌روش دعوت شدند.

هر کدام از آنها حضوری متفاوت در فوتبال ایران داشتند. فریدون زندی با آن شمایل آلمانی خیلی زود محبوب شد، در جام جهانی هم به میدان رفت ولی نزول عجیبی داشت. بازیکنی که در بوندس لیگا شماره ۱۰ کایزرسلاترن راتن می‌کرد، مثل نفرین شده‌ها سر از قبرس و استیل آذین و... در آورد و در غبار هاگم شد. مهرداد بیت‌آشور هم روند صعودی در پیش نگرفت.

دژآگه شاید موفق‌ترین چهره بود. عضوی از نمایش «چقدر خوبیم ما!!!!» در مقابل آرژانتین که تا کاپیتانی تیم ملی پیش رفت. پسری که سال ۱۶۵ از پدر و مادری ایرانی و در تهران به دنیا آمده بود و در همه رده‌های سنی جز زیر ۲۳ سال و بزرگسالان برای آلمان بازی کرده بود. او در سال ۲۰۰۹ با پیراهن شماره ۹ در بازی‌های زیر ۲۱ سال اروپا همراه با مانوئل نویر، سامی خدیرا و مسعود اوزیل برای آلمان بازی کرد و به قهرمانی رسید.

رضا قوچان‌نژاد با آن ته‌لجه مشهدی هم تاریخ ساز شد، گل‌های سه امتیازی او مقابل کره جنوبی و قطر در راه جام جهانی و تک‌گل مادر برزیل مقابل بوسنی در خاطره‌ها ماندگر چه در جام جهانی ۲۰۱۸ نیمکت‌نشین محض بود و با دل‌خوری خداحافظی کرد و رفت.

انگار آمدن به ایران خیلی عاقبت به خیری برای پسرهایی ندارد که پدرهایشان دو دهه قبل از ایران مهاجرت کرده‌اند. معمولاً در میان حلقه‌های گل برمی‌گردند، چند روزی رسانه‌ها برای گفت‌وگو با آنها سر و دست می‌شکنند، بعد نمایش معمولی ارائه می‌کنند و در آخر همان فوتبال اروپایی که بلد بودند هم یادشان می‌رفت. فریدون زندی گفت وقتی به ایران آمد، فوتبال تک ضرب را کنار گذاشت چون دید باقی بازیکنان توپ را غیر ضروری حمل می‌کنند و هواداران هم اینطور فوتبال را بیشتر دوست دارند. او هم قاطعی فوتبال ایرانی شد و دیگر فریدون زندی قبلی نبود!

مجموعه این تجربیات شاید باقی بازیکنانی که می‌توانند به ایران بیایند و حتی در لیگ پول خوبی بگیرند را به این صرافت انداخته که نیابند! دنیس اکرت که از یک مادر ایرانی در بن آلمان به دنیا آمده نامی است که این روزها سر زبان‌ها افتاده است. مهاجمی که شاید از اروپا به پرسپولیس بیاید. جوانی ۲۳ ساله با قد ۱۸۲ سانتیمتری و سیمایی بلوند. از آنها که احتمالاً در کُری‌های هواداری به خاطر شمایشل لایک می‌گیرد.

او هم در مونشن گلاباخ بازی کرده و هم برای سلتاویگو و هم به تیم ملی زیر ۱۹ سال آلمان دعوت شده است. اگر اسم او را به انگلیسی جست‌وجو کنید جز در قسمت کامنت‌های یک صفحه که به ایرانی بودن ریشه‌های او اشاره شده چیز دیگری یافت نمی‌شود. اینکه آیا این موضوع برای مدیران ایرانی و سوسه‌انگیز بوده تا از او اسم ببرند یا عملکردش در بوندس لیگای دو داستان دیگری است، اما خودتان را جای یک جوان ۲۳ ساله اروپایی بگذارید، چه چیزی ممکن است باعث شود به ایران بیاید؟ پرداخت‌های درست و دقیق مان به بازیکنان و مربیان خارجی؟ عدم سابقه شکایت در فیفا؟ کیفیت عالی لیگ و امکان درخشش و دیده شدن و پیوستن به تیم‌های بزرگتر اروپایی؟ ارتباط خوب مان با جهان؟ زیرکی دلان طماع برای گرفتن ماهی از آب گل‌آلود قرارداد با بازیکنان خارجی؟... واقعاً چه چیزی ممکن است برای یک فوتبالیست باعث شود با چشم باز به لیگ برتر فوتبال ایران بیاید؟

دنیس اکرت اوایل فصل و به عنوان بازیکن آزاد پیراهن اینگولشتات را پوشید و از همان ابتدا نشان داد چه مهاجم زهرداری است. او روی هم ۳۰ بار در ترکیب اینگولشتات در بوندس لیگای ۳ قرار گرفت، ۲۰۹۷ دقیقه در زمین حضور داشت و ۱۴ گل نیز به ثمر رساند. یعنی به ازای هر ۱۴۹ دقیقه بازی یک گل زده که آمار فوق‌العاده‌ای برای او محسوب می‌شود. اکرت به جز ۱۴ گل، شش پاس گل هم داد و البته چهار بار هم برای اینگولشتات پنالتی گرفت تا مورد توجه تیم‌های مختلف

اکرت قصدی برای بازی در لیگ ایران و باشگاه پرسپولیس ندارد و می‌خواهد در یکی از بهترین لیگ‌های اروپایی بازی کند

آلمانی و خارجی قرار بگیرد.

اینگولشتات البته توانست موفقیتی در صعود به سطح بالاتر کسب کند. این تیم با کسب ۱۶۳ امتیاز از ۳۸ بازی در رتبه چهارم جدول قرار گرفت و با توجه به اینکه با برن مونیخ ب مجوز صعود نداشت، به پلی‌آف رفت تا مقابل نورنبرگ بازی کند. در بازی رفت نورنبرگ دو بر صفر پیروز شد و دیدار برگشت هم با نتیجه سه بر یک به سود اینگولشتات تمام شد اما نورنبرگ به لطف گل زده در خانه حریف توانست مجوز حضور در بوندس لیگای دورا دریافت کند.

حالا که اینگولشتات به یک سطح بالاتر نرسیده و اکرت هم درخشیده، بحث‌ها و شایعه‌های فراوانی درباره آینده این مهاجم ایرانی – آلمانی شنیده می‌شود. ظرف روزهای اخیر از پرسپولیس به عنوان یکی از تیم‌های خواهان دنیس اکرت نام برده شده و گروهی مدعی اند او می‌تواند پیراهن پرسپولیس را بپوشد و برای این تیم در لیگ ایران بازی کند. نکته اصلی اما این است که دنیس اکرت فعلاً علاقه‌ای به حضور در لیگ ایران ندارد و رویاهای خود را در بوندس لیگادنبال می‌کند.

با توجه به درخشش دنیس اکرت با پیراهن اینگولشتات، این بازیکن مورد توجه چند تیم آلمانی و همچنین انگلیسی قرار گرفته. نمونه‌اش کی‌پی آردر انگلیس که پیشنهاد رسمی‌اش به دست مسئولان اینگولشتات رسیده و یا آرمینیا بایفلند در آلمان که خواهان جذب اکرت شده است. آرمینیا بایفلند سال قبل در لیگ دو حضور داشت و موفق شد مجوز بازی در بوندس لیگا را به دست بیاورد. به همین دلیل و برای تقویت خط حمله، آنها جذب اکرت را در دستور کار قرار داده‌اند تا شاید بتوانند او را به جمع مهاجمان تیم‌شان اضافه کنند.

با توجه به آمار گلزنی اکرت در اینگولشتات، حتی ادامه حضور در این تیم هم می‌تواند برای این مهاجم مهم‌تر و از شمن‌تر از حضور در لیگ ایران باشد. نه اینکه لیگ ایران کیفیت پایینی داشته باشد بلکه اکرت اهداف دیگری در سر دارد که یکی از آنها بازی در بوندس لیگا و تنه به تنه شدن با بهترین بازیکنان دنیا است.

البته در این هفته‌های اخیر یک شایعه هم مطرح شده. اینکه در آگان اسکوچیچ عملکرد دنیس اکرت در فصل قبل را زیر ذره‌بین قرار داده و بعید نیست او را هم به تیم ملی ایران دعوت کند. البته با وجود مهاجمان آماده‌ای چون سردار آزمون، کاوه رضایی و مهدی طارمی، شاید دعوت از دنیس اکرت به اردوهای بعدی و زمان دیگری موکول شود. در مقطع فعلی شاید مهم‌ترین خبری که درباره اکرت هست اینکه او قصدی برای بازی در لیگ ایران و باشگاه پرسپولیس ندارد و می‌خواهد همچنان در یکی از بالاترین لیگ‌های اروپایی – حتی سطح دومش – بازی کند و در سرزمینی که متولد شده، طعم موفقیت را بچشد.

مهاجم ایرانی – آلمانی در رویای بازی در بایفلند

اکرت به پرسپولیس نمی‌آید

گزارش
امیر اسدی @amir_asadi62

دنیس پرای اکرت مهاجمی است که با حضور او در سلتاویگو اسپانیا نامش بر سر زبان‌ها افتاد. البته برای ما ایرانی‌ها که می‌دانستیم او اصالتی ایرانی دارد و حتی می‌تواند پیراهن تیم ملی را بپوشد. جالب است که در بیوگرافی اینستاگرامش هم پرچم ایران را می‌توانید ببینید.

اکرت ژانویه ۱۹۹۷ از مادری اسپانیایی و پدری ایرانی – آلمانی در بن آلمان متولد شد. او در سال ۲۰۰۷ از بولهایم راهی کلن شد تا در تیم نوجوانان این باشگاه بازی کند. حضور او در کلن تنها دو سال ادامه داشت و پس از آن راهی آلمانیا آخن شد. دنیس جوان دو سال بعد به مونشن گلاباخ پیوست و تا رده زیر ۱۹ سال برای این تیم بازی کرد.

او که یک مهاجم هدف و ۱۸۲ سانتیمتری است، در مجموع حضورش در لیگ‌های پایه آلمان در ۸۲ بازی موفق به زدن ۴۷ گل شد. درخشش خوب او در تیم‌های پایه باعث شد یک بار برای تیم زیر ۱۹ ساله‌های آلمان به میدان برود اما پس از آن دیگر نتوانست در رده ملی به میدان برود. اکرت تا سال ۲۰۱۷ برای مونشن گلاباخ دو بازی کرد اما موفق به گلزنی نشد. با این حال در این سال مورد توجه قرار گرفت و با انتقالی آزاد به این تیم پیوست. او در لالیگای ۳ موفق شد عملکرد نسبتاً خوبی از خود به جا گذاشته و با ۹ بار گلزنی در ۴۲ بازی حتی به تیم اصلی سلتا راه یافت و در لالیگا به میدان رفت اما در گلزنی ناکام ماند و با تغییر سرمربی کمتر فرصت بازی در تیم اصلی را به دست آورد.

در این شرایط او در نیم فصل همان سال به صورت قرضی راهی هلند شد تا در تیم نه چندان مطرح اکسلسیور بازی کند. او در ابتدا بیشتر برای تیم زیر ۲۱ سال این تیم بازی می‌کرد و در چهار دیداری که برای این تیم به میدان رفت، موفق شد چهار بار دروازه رقیب را باز کند. در این شرایط توانست در ترکیب اصلی این تیم که در خطر سقوط به دسته پایین‌تر بود، قرار بگیرد. تنها دو گل برابر امن و هراکلس حاصل ۱۲ بازی او برای این تیم بود. اکسلسیور حتی با تغییر سرمربی نیز نتوانست در سطح نخست لیگ هلند باقی بماند و پس از قرار گرفتن در رتبه شانزدهم در لیگ ۱۸ تیمی راهی پلی‌آف بقا شد اما در مجموع دو دیدار رفت و برگشت به والویک باخت و سقوط کرد.

در پایان فصل اکسلسیور تمایلی برای تمدید قرارداد با اکرت یا خرید او نداشت و سلتاویگو نیز تصمیم گرفت قراردادش با او را فسخ کرده و این بازیکن ۲۲ ساله به عنوان بازیکن آزاد به دنبال چالشی تازه در تیمی جدید باشد. اکرت ترجیح داد به آلمان برگردد و این بار در لیگ یک برای اینگولشتات بازی کند. اتفاقی که خیلی‌ها آن را بازگشت به عقب می‌دانستند اما اکرت می‌خواست توانایی‌های خود را اثبات کند و دوباره به سطح نخست بوندس لیگا برسد. اتفاقی که تا حدودی رخ داد و اکرت نتوانست در ترکیب اینگولشتات بدرخشد.